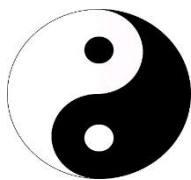


POSLEDNÍ SLANĚNÍ HORO KROUŽKU

NA ŠIKMINĚ



NA TATRANCE

DÍL I. - V listopadu je tradicí, že Horo kroužek Školního sportovního klubu vyjíždí do hor ukončit lezeckou sezónu tzv. „posledním slaněním“. I letos tomu nebylo jinak.



Protože však Horo kroužek „trochu nabobtnal“ co se týče členské základny, slovy 41 studentů, poslední slanění muselo být rozděleno do dvou termínů na „mladé a staré“.



Mladí odjeli v pátek večer, dne 10.11. , směr Staré Hamry, aby za svitu čelovek vyšlápli na chatu Šikminu na Gruni. Zde proběhlo „skupinové vaření“ , noční horo instruktáž - uzlování a slanění, a poté „volná zábava“. Noc byla krátká, nebo naopak dlouhá, kdo byl unaven odcházel na kutě. Kdo chtěl, „zabékal“ při kytáře, kterou rozehrál David, ale objevily se i první nesmělé kytarové vstupy studentek prvního ročníku.

Čas budíčku v 7:00 byl na sobotu krutopřísný. Nic se nedalo dělat, sobotní program byl pestrý a času málo.

Ráno bylo na Gruni nádherné.



Čekal nás přesun v plné polní na skály Sulov na Bílém Kříži. Příjemná procházka byla za námi, přivázali jsme lano a hurá na skály. Teorie na chatě v teplíčku však byla trochu jiná, než realita na skalách. Pohled do hlubin 12 m propasti nejdříve nahnal strach. Odhodlání však bylo velké. Eliška jako první otestovala lano a poté již vše běželo jako na drátku. Pochvalu zaslouží všech 11 nováčků, 100 % účast na slanění jsme snad ještě v Horo kroužku nezažili.



Eliška



Jana



Viliam



Klárka



Veronika



Sabina



Barbora



Samuel



Adam



Při zpáteční cestě na Visalaje jsme se kochali beskydským podzimem a v hospůdce se zahřáli každý po svém. Promrzlý dozor polévkou a umem, studenti dali přednost hranolkám. Plni zážitků jsme se všichni vrátili ve zdraví domů.

DÍL II. - Tatranka, kultovní chata Horolezeckého oddílu Staré Město, nabídla azyl „starším“ o týden později, 16.11. Zájemců bylo letos opravdu hodně. Nejpočetnější výprava posledních let se zastavila až na čísle 30 a koho je moc, toho je příliš.

První adrenalinový „vstup“ přišel něco kolem půl jedenácté, kdy se dostavila skupinka „Morávka“, která šla po vlastní ose. První kámen spadl ze srdce. Cestou odehráli koncert na Lysé hoře, a protože byl sál plný a pravděpodobně bylo teplo, museli se zchladit na vrcholu.



„Soutěž“ minulých výjezdů - „najdi si své kamarády“, se letos naštěstí nekonala, všichni jsme se dopočítali. Druhý kámen spadl ze srdce. Poté jsme rozeslali vzkazy maminkám, že žijeme a druhý koncert mohl začít. Dvě kytary, ukulele a trubka, slušná výbava. Repertoár našeho horopěveckého tělesa byl pestrý, od folku po rock, stejně tak i jazykový záběr od slovanských jazyků po germánské.

Vsuvka. 23:30, vychází první útočné družstvo ze základního tábora Tatranka na noční výstup na LH (Lysou horu). Třetí kámen spadl ze srdce, 1:15 je Petra s Bárou zpět. Zábava a zpěv provázely celý večer i ráno.

V 7:00 mi „něco“ pípá na ruce, je třeba vstávat. Terasa je studená a z vyhřátého spacáku se mi moc nechce. Obvykle spávám déle než tři hodiny. Probudit horopěvecké těleso v chatě chvíli trvá, a nepřítomné pohledy některých studentů dávají tušit, že další družstvo, které vyrazí dobýt vrchol LH, nebude tak početné.

Vyráží „kategorie sportáči“ - Šimon s Filipem. Pauza. Vyráží „kategorie mix - páry“ Michal s Kristýnou. Pauza. Startuje poslední kategorie „hobíci a požitkáři“. Kolem desáté se někteří fotíme, jiní už nevydrželi čekat a občerstvují se v chatě anebo sestoupili. Suma sumárum nakonec nás na „bezvlasou“ vystoupilo 14.

Sestup byl rychlý. Spěchali jsme abychom nachystali slaničení. Máme poslední hodinu. Kolik nás stihne slanit?



Vystupujeme ve FM z vlaku a všichni se těšíme domů do pelíšků. Vysypáváme s Davidem kameny a jsme rádi, že jsme všichni ve zdraví zvládli poslední slaničení i v roce 2017. Za Horo kroužek Daniel Svoboda a David Březovják

Více foto [v GALERII](#)